

tæller bl.a. om en arbejdsgruppe, som er nedsat til at belyse følgerne af GATT-aftalen. Arbejdsgruppens første delrapport kom i juni 1994, og den siger da mange fornuftige ting om forskning, kvalitet, rådgivning og uddannelse i fødevarerektoren.

I Venstre er vi af den opfattelse, at vi skal tage disse hensigtserklæringer bogstaveligt – ikke sådan, at vi kan og skal gennemføre omstillingen på én gang, men vi skal sætte nogle pejlemærker, så også erhvervets udøvere ved, hvor politikerne styrer hen.

Jeg vil nævne tre punkter, som er Venstres bud på, hvad der er nødvendigt at gøre, for at dansk landbrug ikke taber pusten i GATT-konkurrenceløbet.

For det første er der behov for en analyse af GATT-aftalens fordele og ulemper, for det andet er der behov for en omkostningslettelse, som også når ud til primærproducenterne, og for det tredje er der behov for en gennemgribende regelforenkling og tilretning af både den nationale og den fælles landbrugs- og miljøpolitik. Jeg skal uddybe punkterne ét for ét.

Punkt 1, analysen: Jeg ved godt, at landbrugsministeren satte et arbejde i gang i februar 1994, og at første delrapport foreligger. Statens Jordbrugsøkonomiske Institut har også lavet et arbejdsnotat i november 1994 om konsekvenser for mejeribrug, og sådan ligger der måske flere analyser rundt omkring. Og ikke ét eneste ondt ord om det; der gøres sikkert en målrettet indsats.

Det, jeg synes mangler, er en opsummering af fordele og ulemper, som de ser ud på nuværende tidspunkt, der fortæller bonden, hvilke positive og negative konsekvenser GATT-aftalen ser ud til at få for de enkelte produktionsgrene, så den enkelte bonde kan begynde at tage bestik af situationen på sin egen bedrift.

Punkt 2, omkostningslættelser: Her synes vi i Venstre, at regeringen har været påfaldende tilbageholdende. Det er godt og rigtigt at ofre ressourcer på forskning og produktudvikling – det skal der til – men en forskningsopgave, som først giver resultat om 5 år, og hvor der måske så igen går 3 år, inden resultatet er nyttiggjort, hjælper altså kun lidt her og nu. Derfor mener vi, at der er behov for at sætte nogle mål for, hvordan og i hvilken takt vi kan lette erhvervets omkostninger.

Venstre ønsker skatten på produktionsjord afskaffet. Denne skat blev genindført i 1973, da kornprisen steg som følge af EF-medlemskabet. Nu, hvor kornprisen falder, uden at der gives

fuld kompensation over hektartilskuddet, ville det være på sin plads at fjerne jordskatterne. Hos mange af vore konkurrenter kendes dette begreb ikke. Det ville i øvrigt virke udlignende på den skævhed, der opstår ved, at hektarstøtten er ens uanset jordens ydeevne.

Da regeringen har ophævet muligheden for at henlægge til investeringsfonde og reduceret varelagernedskrivningerne, vil det være oplagt at indføre en særlig konjunkturudligningsordning. Det har man i bl.a. Frankrig, Holland og Sverige. Den nuværende konjunkturudligningsordning, der eksisterer i form af virksomhedsskatteordningen, er for kompliceret. Den lemper ikke opsparet overskud tilstrækkeligt og stiller for store krav til bogføring og lign. til at kunne være til væsentlig nytte for den almindelige landmand.

Der er behov for at lempe generationsskiftebeskatningen – det er der taget hul på i forbindelse med finanslovsaftalen – og i den sammenhæng ville det være en venlig handling at give nedslag i de fysiske erhvervsaktiver.

På det øvrige skatteområde vil der være flere steder, hvor man kan hjælpe erhvervet, f.eks. ved at afskaffe formueskatten og ejendomsavancebeskatningen m.v.

Punkt 3, regelforenkling: Her er der for alvor noget at tage fat på, og det gælder både nationalt og på fællesskabsplan. Hvis der ikke gøres noget effektivt for at forenkle reglerne, ender vi et sted, hvor ingen ønsker at ende. Det gælder både miljøregler og administrative regler. Vi foreslår ikke, at der ikke skal være styr på tingene, men regler og kontrol skal kunne tilrettelægges sådan, at almindelige mennesker selv kan ordne almindelige dagligdags rutiner.

I Venstre mener vi, at GATT-aftalen er en god aftale for Danmark som helhed, men vi mener, at det er urimeligt, at enkelte erhverv eller brancher skal undgælde for, at helheden får en fordel. Derfor vil vi opfordre regeringen til at føre en politik, som i højere grad tager hensyn til erhvervenes konkurrenceevne og i denne forbindelse også landbrugets konkurrenceevne.

Konkurrencen bliver ikke mindre, når landene i Øst- og Centraleuropa for alvor begynder at melde sig med deres produkter. Derfor skal der tages fat nu.

Venstre er parat til at føre en politik med det sigte, jeg her har omtalt. En sådan politik vil styrke Danmarks økonomi og bringe renten ned til gavn ikke mindst for et gældsplaget landbrug. Hvis regeringspartierne er parat til en sådan politik, kan resten af dette årtusind blive mulighedernes år for dansk landbrug.